

Bollsta Rapport

"Vi är utsatta för stora frestelser"

Domherrarna lyser upp snön och vore det inte för att man visste att deras härskarinnor sitter i fågelautomaten ovanför skulle det vara julkortslikt. Julfriden sänker sig så sakta över vårt Folkets Hus som får en viloperiod mellan helgerna. Vi kör endast våra etablerade storhelgsdanser på juldagen och trettondagsafton.

Ordningen är bättre nu

Eftersom det här blir 90-talets första krönika bör man pliktskyldigast blicka bakåt innan man blickar framåt. För ungefär tio år sedan startade den då nya rock/pop eran på Bollsta FH med potatissorten Magnum Bonum och sedan dess har många grupper vandrat ut och in på vår scen. Vi kallade det "Häftig freda".

I dag är det omdöpt till "Disco 90". Vi kör cirka en gång per månad och säger hej till den tusenhövdade publiken varje gång. Ordningen är bättre nu än förut. Det är betydligt färre ingripanden och mindre fylla. Vi saknar inte heller de orangefärgade Helle Hansentröjorna med matchande skoterkängor.

Haschvågen

Jag glömmer inte heller när Nationalteatern besökte en närliggande teater med sin uppsättning och haschröken låg som ett moln över åskådarnas huvuden.

Sedan dess har haschvågen kommit och gått men enligt vissa bedömare har våra minskade satsningar i skolan pga mindre missbruk genast resulterat i ett

Långa grupper har vandrat ut och in på scenen i Bollsta. Här ser vi Per Jessle på den tiden då han var med i Gyllene Tider. Numera är han rock och sjunger i Roxette.

Hur har vi det på våra Folkets Hus med nykterheten/dryckenskapen. Ni är väl medvetna om att vi som tillhör nöjesmaffian är utsatta för stora frestelser.

Handen på hjärtat: Hur många bland era arbetskamrater i ert och närliggande hus har rejäla problem?

Tyvärr tror jag att acceptansen av sprit är stor inom rörelsen och har vi haft någon intern debatt

Helgalkisar

Min morbror söp ihjäl sig och det var sorgligt och se hans beroende som icke bröts. Häromdagen var jag vakt på ett näringsställe när en av stans helgalkisar störtade in nykter och pank och på jakt efter snuttar från varje bord.

Hans båda "kompisar" beställde in två stycken dubbla stop öl till sig. Vår vän gjorde sig söt och skrattade och log och gjorde sig intressant men "kompisarna" höll stenhårt på sina två extra stora öl.

Till sist tände han till och flög upp och provade lyckan vid nya bord. Jag var tvungen att lyfta ut honom för han störde de andra gästerna.

Man blir bekländ

ökat missbruk. Vi måste hela tiden ligga an och bekämpa drogmissbruket.

Underverk inträffar

I Kramfors har vi behandlingshem som tillämpar Minnesotamodellen. Jag kan försäkra att underverk inträffar.

En arbetskamrat på 60-talet som söp ner sig är nu helt vit sen två år tillbaka. Han hade 25 års hårt supande bakom sig och kan nu se världen i ansiktet. Däremot är det svårt med de två fruar han supit bor

När man ser hur de får köpa ner sig blir man beklämd. Jag sa åt honom att "du vet väl att du är alkoholist?", men eftersom han arbetar anser han sig inte vara "alkis".

Ska vi ta och hjälpa en kamrat till behandling i år? Eller starta lite "Våga Stuffa"kurser, det är ännu bättre!

Gott nytt 90-tal!

[Tillbaka till dagbokens innehållsförteckning](#)